

førger Uddelingen af Brændevin, selv at bestemme, hvor det vil have sine Udsalgssteder. Vil man blive paa den Grund, hvor man i Øjeblikket staar, saa maa man være meget varsom med at gøre Undtagelser fra den Regel, at ingen maa have mere end eet Beværrningssted. — I det andet Ting har man dog troet at kunne tillade, at der gøres Undtagelse. Det siges nemlig i det Forslag, der foreligger fra det andet Ting, at Kommunalbestyrelsen under ganske særegne Omstændigheder kan give en beværrningsdrivende Tilladelse til tillige at have Beværrning paa et andet Sted, ganske vist ikke for bestandig, men for visse Maaneder; der staar imidlertid intet om, at Tilladelsen ikke flere Gange kan gives for de 6 Maaneder, der ere nævnte i § 6. Jeg anser denne Bestemmelse for meget uheldig, ganske affet fra, at jeg er uenig i, at Kommunalbestyrelserne overhovedet skulle have med den Slags Forhold at gøre.

I Forslaget, som det foreligger fra det andet Ting, er der i øvrigt stet en ganske mærkelig Forandring af Regeringsforslaget, som, efter hvad jeg har set af Forhandlingerne, ikke skal betyde andet end en Purificering af Udtrykket „fysisk Person“ i Regeringsforslagets Bestemmelse om, at Næringsadkomst i Reglen kun skal gives til fysiske Personer. Dette Udtryk har man i det andet Ting villet give en dansk Betydning og har da brugt Udtrykket „Enkeltmand“, men det er jo en fuldstændig Misforstaaelse, at de to Ting kunne falde sammen. Hvis Næringsadkomst kun kan gives til Enkeltmand, er dermed udelukket, at f. Eks. et Interessentskab kan drive et Hotel. Det er kun Sanatorier og andre Anstalter af mere velgørende Karakter, som skulle kunne drives af andre end Enkeltmand, men 3 eller 4 Personer, som paa den øvrige Næringsomraade ere fuldstændig berettigede til at drive en Forretning sammen, kunne efter denne Bestemmelse ikke faa Adkomst til at drive Beværrning. Jeg tror, at det vil være en meget uheldig Bestemmelse, og den maa efter min Mening forændres og føres tilbage til, hvad Regeringsforslaget har foreslaaet.

Den Ret, man i det andet Ting har villet vindicere for Kommunalbestyrelserne til at være eneraadige med Hensyn til Beværrningsnæring og Handel med spirituose Drikke, har man ført konsekvent igennem, saaledes at man stet ikke har villet som hidtil overlade det til Politiet at give Tilladelse til Dans, Billard og den Slags Forlystelser. Man mener ogsaa der, at Kommunalbestyrelsen skal tage den afgørende Bestemmelse

og have alle disse Forhold under sin Varetægt. Det vil blive et Arbejde af ganske overordentlig betydeligt Omfang, som Kommunalbestyrelserne virkelig ikke ville kunne overkomme med de Kræfter, de for Tiden have til Raadighed. Man kan meget godt sætte en Bestemmelse ind om, at den Slags Tilladelser ikke skal kunne gives, hvis Kommunalbestyrelserne modsætter sig dem, det kunde jeg finde meget rimeligt og fornøstigt, men at Kommunalbestyrelserne skulde befatte sig med at meddele Tilladelse til Dans, Billard og Sigt, fatter jeg ikke paa nogen Maade kan praktisk gennemføres.

Det andet Ting har fastholdt, at de samme Regler, som gælde for Brændevin, ogsaa skulle gælde for Vin og skattepligtigt Øl; men det andet Ting har rigtignok der gaaet Købstæderne meget for nær, naar de ville tro det muligt i Købstæderne at begrænse inden for et bestemt Antal Retten til at sælge disse Ting. Efter Forslaget, som det foreligger fra det andet Ting, vil altjaa en Kommunalbestyrelse i en Købstad kunne sige: Der maa ikke her i Købstaden være mere end saa og saa mange Vinhandlere, Brændevinshandlere og Ølhandlere. Det tror jeg ikke, vil kunne lade sig gøre; det vil komme i høj Grad i Strid med Forholdene, saaledes som de i en lang Række have udviklet sig i Købstæderne, en Udvikling, som jeg ikke paa nogen Maade kan se har medført store Ulemper, og heller ikke vil gøre det, naar man i den Henseende følger Regeringsforslaget. Endelig har ogsaa det andet Ting med Hensyn til Brændevinsbrænderes og Ølhandlers Salgsret gjort en meget væsentlig Indskrænkning i Regeringsforslaget. Medens nemlig Regeringsforslaget, som det forekommer mig, med Føje har sagt, at Brændevinsbrændere og Ølbryggere maa betragtes som havende samme Ret som andre Fabrikanter til Salg af deres Produkter, har man ikke villet indrømme dem det i det andet Ting. For saa vidt de altjaa ville have en videregaaende Ret til at handle smaat med de af dem fabrikerede Varer, skulle de dertil løse særlig Adkomst.

Til Slut skal jeg kun tillade mig at berøre det Punkt i hele Forslaget, som synes at have ligget det andet Ting saa meget paa Sinde, nemlig Spørgsmaalet om Brugsforeningers Ret til at fordele Brændevin til deres Medlemmer. Som bekendt — jeg har allerede fremhævet det — skulle de Brugsforeninger, som gøre dette i dette Øjeblik, løse en Adkomst, og nu har Regeringen foreslaaet, at de overhovedet ikke skulle have Lov til at fordele Brændevin, men derimod nok bairerst Øl til deres Medlemmer. Det har